

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber
specialis gratiae**

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XXV. De cruce et serica veste domini.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](#)

corporaliter me suscepserint in terris, et hic est fructus tuus. » Tunc anima cogitare cœpit quomodo hoc in Patriarchis et Prophetis fieri posset, quia in terris corpus Christi non sumpsissent. Et Dominus : « Quod Apostoli habuerunt in re, hoc Patriarchæ et Prophetæ tenuerunt per fidem et spem ; et ideo ipsorum tam veraciter est sicut Apostolorum. »

CAPUT XXV.

DE CRUCE ET SERICA VESTE DOMINI.

RAPTA quandoque in spiritu, vidi se in domo quadam miræ pulchritudinis existentem, quam bene Cor Christi esse recognovit, eo quod toties illud simili modo intraverat, ut supra scriptum est. Et procidens in terra, invenit crucem magnam in ipso pavimento, supra quam anima corruerat. Et ecce de medio crucis aureum jaculum acutum exibat, et ipsam animam pertransibat¹. Et audivit Dominum sibi dicentem : « Omnis terrena substantia unam animam lœticare non posset; sed tota ejus salus summaque gloria in poenis et tribulatione consistit. » Anima vero multum cœpit tristari et anxiari, eo quod unice sibi dilectum licet audiret, minime tamen videret. Cumque magno desiderio ipsum exquireret, apparuit ei continuo, stans ante ipsam, in veste

Transfixio
animæ per
jaculum e
cruce.

1. Quod memoratur de S. Theresia, scilicet illam ab Angelo, qui Christus ipse erat, fuisse cuspide amoris spirituali transfixam, jam in S. Gertrudi factum esse in ejus Libro, lib. II. c. 5. et lib. V. c. 25. legimus. Nunc idem occurrit in beata Mechtilde; quod quidem in perfectione illarum quamdam testatur fuisse similitudinem ac cognationem.

Omnis
tribulatio
animæ
Deum vere
amanti est
suavis.

serica et rubea; et apprehendens manum ejus ipsam dulcissime est allocutus. Anima autem sentiens nimiam mollitatem et lenitatem vestimenti ejus, cogitare cœpit quid per hoc designari posset. Cui Dominus respondit: « Sicut serica vestis lenis est et mollis, sic omnis pœna et tribulatio animæ Deum vere amanti est suavis. » Et anima: « Hoc in principio pœnæ ita est, cum in affectu nimio animæ ipsam attigerit; sed cum pœna invaluerit, valde gravius illi erit. » Ad quod Dominus: « Verum est; sed sicut serica vestis cum auro et lapidibus pretiosis ornatur, nequaquam propter gravedinem projicitur aut detestatur, sed ex hoc nobilitatur et carior habetur; ita fidelis anima propter pœnæ acerbitatem ipsam non recusabit, quia omnes virtutes ejus ex hoc nobilitantur, et omne meritum ejus exinde in infinitum cumulatur. »

Hæc visio erat præsagium futuræ infirmitatis qua postea in brevi fuit correpta; scilicet in Adventu Domini, quem semper cum maxima devotione et desiderii sancti fervore perangere solebat. Tunc acri dolore tenebatur, sed tamen hoc maxime dolebat, quod nec chorum intrare, nec devotioni solitæ poterat intendere.

CAPUT XXVI.

DE MULTIPLICI EJUS PŒNA.

SECUNDUM multitudinem consolationis et dulcedinis Dei in anima diligentis se, etiam dolores et infirmitates ipsius multiplicat, sicut in hac fidi anima saepius experimur. Nam vice quadam, amplius quam per mensem, gravissima capitis infirmitate laborabat, ex qua nec somnum nec etiam requiem